

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (13-дарс)

05:00 / 09.01.2017 4073

13-дарс

18-Матн:

Аввал икки тиззаларини кейин икки қўлларини сўнгра пешоналарини ерга икки кафтлари орасига қўярдилар.

18-Матннинг далиллари:

عَضَيْ دَجَسَ إِذِ مَسَّ وَ هِيَ لَعْلَلِ لِي لَصَّ لَلِ لُ وُسَّرُ تِي أَر لَ لَاقِدُ رُحُ نَب لَ لَئِ أَوْ نَع ١-
هِيَ تَبُّ كُر لَ لَ بَقِ هِيَ دَي عَ فَرَضَ هَن إِذِ أَوْ هِيَ دَي لَ بَقِ هِيَ تَبُّ كُر

1. Воил ибн Хужр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг қачон сажда қилсалар икки тиззаларини қўлларидан олдин (ерга) қўяётганларини ва қачон турсалар қўлларини тиззаларидан олдин кўтарганларини кўрдим”. Термизий ривояти. 1/36.

Бу ҳадис саждага боришда икки тиззани қўллардан олдин қўйишга ва саждадан туришда эса икки қўлни тиззаларидан олдин кўтаришга далолат қилади. Шавканий “Найлул автор”да айтади: “Жумхурнинг мазҳаби ҳам шудир”.

Бу ҳадисдан қуйидаги фойдаларни олиш мумкин:

Намозхон саждага боришда аввал ерга яқин аъзоларини қўяди. Туришда эса аввал ердан узоқ аъзоларини кўтаради. Демак саждага боришда дастлаб икки тизза, кейин икки қўл, кейин бурун сўнгра пешона ерга қўйилса, туришда эса дастлаб пешона, кейин бурун, кейин қўллар сўнгра тиззалар кўтарилади.

رَبِّكَ - مَسَّ وَ هِيَ لَعْلَلِ لِي لَصَّ لَلِ لُ وُسَّرُ تِي أَر : لَاقِدُ سَنَ أَوْ نَع لَ لَ وُح لَ لَ م صَاعُ نَع ٢-
طَحُّ نَا وِ عَضُ وَّم ي فُ هُن م لَ ص فَم لُ ك رَقَّتْ سَا ي تَح ع ك ر م ث هِيَ نُنْ دُ أ هِيَ مَاهُ بَاب ي ذَا ح ف
هِيَ دَي هَاتَبُّ كُر تَقَبَسَ ي تَح ر ي بُّ ك ت لَاب

2. Осим Аҳвал Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг такбир айтиб икки бошбармоқларини

қулоқлари баробарига кўтарганларини кўрдим. Кейин рукуъ қилдилар ҳатто ҳар бир бўғинлари ўз жойига келди. Такбир билан (саждага) эгилдилар ҳатто икки тиззалари (ерга қўйишда) қўлларидан олдин бўлди”. Ҳоким “Мустандрок”да ривоят қилган ва: “Бу ҳадиснинг санади икки шайхнинг шартига кўра саҳиҳдир. Бунинг бирор иллоти борлигини ва икки шайх бу ҳадисни келтиришмаганининг сабабини билмайман”, деган. Заҳабий ҳам шунга иқрор бўлган.

عُقَّتْ دَجَسَ إِذْ مَلَ سَوْ هِيَ لَعْلَلْ لِي لَصَّ يَبْنُ لِنَاكَ : لَأَقْبِرُ حُجْبُ نَبِ لَأَوْ نَع-ع-ع
هِيَ تَبْنُ كُرَّ لَبَقْدِي غَرَّ غَرَّ إِذْ أَوْ هِيَ دِي لَبَقْدِي تَبْنُ كُرَّ

3. Воил ибн Ҳужрдан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон сажда қилсалар икки тиззалари икки қўлларидан олдин тушарди. Қачон (бошларини) кўтарсалар икки қўлларини тиззаларидан олдин кўтарардилар”. Бу ҳадисни ҳам Ҳоким “Мустандрок”да ривоят қилган ва: “Муслим Шарик ва Осим ибн Кулайбни ҳужжат қилган”, деган. Заҳабий: “Муслим шартига кўра”, деган.

4. Бу мавзуда яна саҳобаи киромлардан ҳам ривоят қилинган асарлар мавжуд. Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу икки тиззаларини қўллардан олдин ерга қўярди. Ибн Қаййим айтади: “Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳунинг икки тиззаларини қўллардан олдин ерга қўйиши маҳфуздир. Буни ундан Абдурраззоқ, Ибн Мунзир ва бошқалар зикр қилган. Бу Ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ҳам ривоят қилинган. Таҳовий буни Фаҳддан ривоят қилади. Фаҳд Умар ибн Ҳафсдан, у отасидан, у Аъмашдан, у Иброҳимдан, у Абдуллоҳнинг асҳоблари Алқама ва Асваддан ривоят қилади. Бу иккиси шундай деди: “Умардан унинг намозини ёд олганимиз, у рукуъсидан кейин худди туя чўккани каби тиззаларига чўкарди ва тиззаларини қўлларидан олдин қўярди”. “Зодул Маод” 1/88.

19-Матн:

Билаклари кўриниб турар,

19-Матннинг далиллари:

جَرَّفَ لِي لَصَّ إِذْ نَاكَ مَلَّ سَوْ هِيَ لَعْلَلْ لِي لَصَّ يَبْنُ لِنَاكَ : هِيَ تَبْنُ كُرَّ لَبَقْدِي تَبْنُ كُرَّ
هِيَ تَبْنُ كُرَّ لَبَقْدِي تَبْنُ كُرَّ

1. Ибн Буҳайна розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намоз ўқисалар ва сажда қилсалар икки қўллари орасини очардилар ҳатто қўлтиқлари оқи кўринарди”.

Икки сажда орасида айтиладиган бу зикр таъкидланган суннат эмас, балки мустаҳаб амалдир.

بر : نبي تدجس ل نبي لوقي ناك ملسو و هيلع ل ل ل ص ل ب ن ل ن أ : ة في ذ ح ن ع و
ي ل ر ف غ ا

2. Бизга Алий ибн Муҳаммад айтиб берди, бизга Ҳафс ибн Ғиёс айтиб берди. У Аъмашдан, у Саъд ибн Убайдадан, у Муставрид ибн Аҳнафдан, у Сила ибн Зуфардан, у Ҳузайфа розияллоҳу анҳудан ривоят қилади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам икки сажда орасида: **“Роббиғфирлий, Роббиғфирлий”**, дер эдилар”. Ҳадиснинг барча риждоллари сиқалардир.